

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6275/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радмила Крстић, адвокат из ..., против тужених Града Пирота, кога заступа Градски јавни правобранилац, ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Слободан Ћирић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2020 од 09.03.2021. године, у седници одржаној 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2020 од 09.03.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2020 од 09.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пироту П 831/15 од 04.07.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле АА из ... да се утврди да је ништав уговор о преносу права коришћења градског грађевинског земљишта од 08.04.1991. године, као и одлука Општине Пирот од 25.07.1990. године, по основу којих је формирана катастарска парцела .., као и да се утврди да је тужилца власник пословног простора – пивнице „ГГ“ у Улици ... број .. на кп.бр. .. која се води у површини од 106м² под зградом, уписане у листу непокретности за КО Пирот Град, што су тужени дужни да признају и трпе, као и да јој солидарно накнаде трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да првотуженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара, и друготуженој и трећетуженој трошкове парничног поступка у износу од 159.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2087/2020 од 09.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле, потврђена напред наведена првостепена пресуда у ставу првом изреке, док је у ставу другом изреке у погледу одлуке о трошковима парничног поступка иста укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију из разлога који према њеном садржају упућују на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, с предлогом да се о ревизији

одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Сходно члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног касационог суда, нема услова да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, пошто ревидент у ревизији не указује на погрешну примену материјалног права због чега би требало да Врховни касациони суд размотри правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити указује на потребу уједначавања судске праксе и новог тумачења права. Погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање на које ревидент указује није законом прописан разлог за посебну ревизију у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Из тих разлога Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, а у вези члана 413. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужиља је поднела тужбу 08.05.2015. године ради утврђења, а вредност предмета спора је 2.650.000.00 динара што одговара противвредности од 21.937,00 ЕУР-а на дан подношења тужбе (1 ЕУР – 120,85 динара).

Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде, не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, па ревизија тужиље није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**